

fordi jeg synes det er en højst uheldig Sammenblanding af Skattelovforslag og Valutalovforslag, som her er fremkommet. Jeg minder om, at da den højtærede Finansminister i en nær Fremtid vil forelægge os en helt splinterny Finansplan, vil det dog være ganske naturligt, inden vi lægger en saadan forøget Byrde paa Formue og Indkomst, at vi ved, hvad denne Plan gaar ud paa. Ogsaa med Hensyn til, hvorvidt Valutafonden skal skaffes paa den ene eller anden Maade, vil det være af stor Interesse at kende den Plan, som den højtærede Finansminister uden Tvivl har, med Hensyn til hvordan de korte Laan skal indfries nu og i Fremtiden. Jeg ved ikke, om det er den højtærede Finansministers Mening, saaledes som det en Gang fremgik af hans Udtalelser, at foruden disse 40 Mill. Kr. skal ogsaa de 60 Mill. Kr., som forfalder først af de korte Laan, bæres af Formue og Indkomst. Det er meget vigtigt at vide noget saadant, vide, hvordan Regeringen ser paa disse Ting, før vi her kommer ind paa at lovgive ganske stykkevis med en Stump Laanetilbagebetalingslov og en Stump Skattelov. Vi vil gerne se det hele i dets Sammenhæng. Den højtærede Finansminister sagde ogsaa, at jeg var aldrig gaaet Tilbagebetalingsvejen. Jo, jeg er gaaet Tilbagebetalingsvejen og har ønsket at gaa den videre gennem de Lovforslag, jeg fremsatte i Foraaret 1924, i hvilke det jo var bestemt, at de Beløb, der indkom gennem disse Skatter, skulde anvendes til Tilbagebetaling af Statsgælden, og det vilde, hvis disse Skattelovforslag var blevet gennemført, ikke have været ubetydelige Beløb, der kunde have været anvendt til Tilbagebetaling af Statsgælden — og jeg var villig til at gaa videre i samme Retning —, men der blev jo kun gennemført eet af dem, nemlig Bilomsætningsafgiften.

Jeg skal saa slutte med at sige til den højtærede Statsminister, at for mig er nu, som da jeg talte første Gang, det afgørende dette, om det beskedne Forsøg, som Valutaraadet har samlet sig om, og som gaar ud paa at stabilisere Kronen lidt under den Kurs, den har i Øjeblikket, og at faa Kronkursen ganske lidt forøget i Løbet af de følgende 3 Halvaar — om i det mindste dette beskedne Maal kunde naas. Jeg ønsker, ligesom det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen har udtalt, at man kunde komme til større Forøgelse af Kronkursen i de 3 følgende Halvaar, men dette er jo noget, hvorom vi kan tale. Men det

afgørende er, at vi i hvert Fald faar Sikkerhed for, at det beskedne Program, der her er lagt, kan holdes, at vi faar den Sikkerhed derfor, som overhovedet kan naas, nemlig at Nationalbanken forpligtes til at sætte al sin finansielle Magt, al sin finansielle Evne ind paa Overholdelsen, og at den ikke bliver knyttet til en valen Betingelse, saaledes som det lyder i dette Lovforslag: „saa vidt“ og „saa langt“ denne Fond rækker. Jeg udviklede, da jeg første Gang havde Ordet, hvor direkte skadelig en saadan Bestemmelse er, hvorledes den med Nødvendighed fra første Færd vil svække al Kraft i denne Foranstaltning og al Tillid til den baade indenlands og udenlands. Det er en Udhulning, en Undergravning af den hele Foranstaltning, som gør den i mine Øjne værdiløs. Og hvordan er nu dette kommet? Det er jo fremgaaet tilstrækkelig tydeligt af de Udtalelser, der har foreligget baade fra det ærede Medlem Hr. Lange og fra det ærede Medlem Hr. Rode, at dette ikke var Valutaraadets Mening. Det er kommet ind som noget, der ikke blot ikke har været vedtaget i Valutaraadet, men som noget, der var i Strid med den Mening, man havde i Valutaraadet om denne Sag. Hvordan er det da kommet ind? Ja, derom har den højtærede Statsminister oplyst os i Dag. Det er kommet ind, fordi Nationalbanken har forlangt det, ja, det finder jeg saa uhyre naturligt, at Nationalbanken forlanger det eller ønsker det, for hvad kan være bekvemmere for Nationalbanken end dette, det vil sige, at den Forpligtelse, den maaske haarde og vanskeligt opfydelige Forpligtelse, den har faaet, og til Hjælp for hvilken den har faaet forskellig Støtte, og som den ogsaa selv skal yde Bidrag til, saaledes som det fremgaar af Lovforslaget —, at denne Forpligtelse svækkes for en ikke ringe Del, det bliver ikke nogen absolut Forpligtelse. Og naar den højtærede Statsminister tiltræder en Udtalelse, der er kommet frem, og som jeg ogsaa ganske kan tiltræde, at dette skal egentlig talt betragtes som en Reserve, som man ikke tænker sig skal røres, men som skal staa i Baggrunden som et Rygstød, er det dog højst besynderligt at sætte ind i Forslaget, at Nationalbankens Forpligtelse ikke gælder længere, end til denne Reserve er opbrugt. Nej, det er en Bestemmelse, der tager Grunden bort under den hele Foranstaltning, og det er højst besynderligt, at det nu foreligger konstateret, at dette er kommet ind imod Valutaraadets Mening og Ønske og paa Nationalbankens Forlangende,